

Náš ústřední úkol: Remigrace!

Autor: Karl Richter

Karl Richter argumentuje, že incident v Magdeburku podtrhuje potřebu remigrace a ochrany etnické identity, přičemž odmítá povrchové gesta a neefektivní parlamentní řešení.

Není třeba chodit kolem horké kaše: události jako ta v Magdeburku, které jsou nevyhnutelné v důsledku desetiletí trvajících zaplavování naší země cizinci, mají samozřejmě svůj smysl. Zvyšují teplotu v tlakovém hrnci a vnášejí jasno do klíčových otázek: kdo nese odpovědnost a musí být pohnán k zodpovědnosti. Koneckonců systémové selhání imigrační politiky nezačalo nezačalo současnou semaforovou koalicí (**Ampelkoaliton**), přesto se nyní útoky nožem a **znásilnění** staly běžnou součástí každodenního života. Skutečnost, že vydání saúdského psychopata, kterého v jeho vlasti čekal soud, německé úřady záměrně sabotovaly, je v tomto případě jen nesnesitelnou třešničkou na dortu. Viníci mají jména a zastávají úřady.

Lidový hněv, s nímž byli Scholz, Faeserová 1] a spol. v Magdeburku přijati, je jednou z dobrých zpráv posledních dnů. Doufejme, že tento hněv jako obvykle nevyprchá. Ve volební kampani, která začíná v novém roce, by se incident v Magdeburku mohl stát skutečným urychlovačem požáru. Nestyďte se ho „instrumentalizovat“. Dělá to sám.

Poskytuje příležitost připomenout základy naší situace a hlavní úkoly, které z ní vyplývají, aniž bychom se ztráceli v detailech a falešném rozlišování:

1) Naše současná situace

Žijeme ve smíšené společnosti vytvořené desetiletími masového přílivu cizinců s jeho nevyhnutelnými důsledky – policejní statistiky, za jejichž pouhé citování jsme nyní stíháni, hovoří jasně, jakákoli diskuse o tom je zbytečná. **Ustřední otázkou našeho přežití jako národa je ochrana naší zbývající etnické homogenity a demontáž imigrační společnosti.** Tento druhý stav byl systematicky a záměrně vytvořen tradičními německými stranami napříč všemi stranickými liniemi. To nesmí být nikdy zapomenuto. Skutečnost, že Spolkový ústavní soud nyní odsoudil etnické pojetí národa jako „nepřátelský vůči ústavě“ (jaké „ústavě,“ můžeme se ptát?), je irelevantní. Německý národ musí přežít. Spolkový ústavní soud nemusí. Jeho rozhodnutí, prosycená levicovou ideologií, nejsou konečným měřítkem.

2) Naš ústřední úkol: Remigrace

Úkol „remigrace“ není nový, i když byl zpopularizován cennou knihou **Martina Sellnera** (**Remigration. Ein Vorschlag**. Antaios Verlag, 2024). Otázky kdo, kolik a v jakém časovém rámci jsou detaily. Musí být dosaženo shody na základním úkolu remigrace. **Ti, kteří ji nepodporují, musí být odsunuti stranou.**

Obzvláště pozitivním aspektem posledních dnů je rychlá a mimořádně úspěšná mobilizace ve velmi krátkém čase. Podle všeho, co je známo, je to především zásluha **Freie Sachsen** (Svobodné Sasko) a strany **Die Heimat** (dříve **NPD**), které během jediného dne přivedly do ulic tisíce lidí. Byl to nejen logistický úspěch, ale hrálo to také klíčovou roli v zajištění toho, že zástupci režimu v Magdeburgu čelili významnému odporu.

Přínos **AfD** zůstává v této chvíli nejasný. Strana zatím požádala o svolání mimořádného zasedání Spolkového sněmu. V magdeburském zemském sněmu je zastoupena 22 křesly, ve Spolkovém sněmu 94 křesly a disponuje značnými prostředky, kterými mohla protestu dodat další váhu, nebo možná ještě dodá. Pokud je „Alternativa pro Německo“ tou správnou cestou, je nyní ten správný čas ukázat svou tvář a stabilizovat odpor.

To poslední, co Německo potřebuje, jsou dětinské vigilie se svíčkami a prázdné smuteční fráze. Taková gesta jsou také nevhodná, protože údajní „nevinní,“ kteří jsou často oběťmi takových incidentů, svým volebním chováním po mnoho let přispívali k této katastrofě. **Co je nyní potřeba, je jasnost ohledně úkolů a priorit, vytrvalost - a další polarizace společnosti již paralyzované svými vnitřními rozpory.** Smysluplné změny nelze dosáhnout s vlažnými umírněnými, levičáky nebo ideology; jakákoli debata s takovými jednotlivci je zbytečná. Doba pro parlamentní řešení této krize již dávno minula. Každý nový den odhaluje další selhání režimu a turbulence, které přijdou, přinesou nečekané příležitosti.

Chopme se jich!

Poznámky DP:

1] **Nancy Faeserová** jako spolková ministryně vnitra ztělesňuje katastrofální politiku Scholzova režimu, který prosazuje otevřené hranice a masové přistěhovalectví, přičemž záměrně ignoruje chaos a nejistotu, které přinášejí do německých ulic. Pod záminkou boje proti „pravicovému extremismu“ využívá svůj úřad ke **kriminalizaci nesouhlasu**, umlčování nacionalistických hlasů a vnucování ideologického konformismu, zatímco násilné trestné činy a sociální nepokoje spojené s nekontrolovanou migrací se vymykají kontrole. Její priority jsou jasné: chránit globalistickou agendu za každou cenu, i kdyby to mělo znamenat obětování bezpečnosti, suverenity a kulturní identity německého národa. Funkce Faeserové je jasným varováním, jak daleko je stát ochoten zajít, aby potlačil opozici a upevnil svou protinárodní agendu.

2] Otázka „jaká ústava?“ zdůrazňuje kritiku, že německý základní zákon (*Grundgesetz*), který byl navržen jako prozatímní rámec, nebyl nikdy legitimizován v lidovém referendu, a proto postrádá skutečnou suverenitu ústavy. Byl koptován levicovou ideologií a odchýlil se od základních principů potřebných k ochraně národní identity.